

jas palluda, et ta piddi temma jure tul-
 lema, sest ta tahkis Jefusse laual käia.
 Kui se õppetaja temma jure tuli, küsis
 ta temmaes: Kufeni Hindrix, kuidas käis-
 si käib? Temma vastas: hästi küil, mo
 pidda ellab Jummalanna janna sees, ja mo
 Jefand Jefus ellab mo piddames. Je-
 fus liqub mo mõttes, Jefus on allatimo
 meles temmast ei tahha minna mitte lah-
 kuda, ni kauda kui ma sin ellus olen; küil
 ma pea saan iggawesjes ellus tedda näh-
 ha: Oh mis hea meel on mul sest, et Je-
 fus kueteistkümnne aasta ees mind õiete
 ennese pole on pöörnud, kui palju, palju
 head on Jefus mulle waese maakesjelle sest
 aiaft teinud; küüd woin ma nüüd tah-
 han ma otse julgeste temma jure iggawes-
 se rõmo paita minna.

Kui temma naitone sai kerkinud, sest
 raskeid rinnad waewasid tedda; siis firru-
 tas ta omma õppetaja pole omma kät ja
 ütles: mo armas islane ja õppetaja, ma
 tännan teid piddameft, et teie mind Je-
 fusse jure ollete juhkanud, et teie meid
 ni hästi Piibli-ekke Jummalanna janna ra-
 mata sisse ollete saatnud; küil Jummal
 wottab teile sedda tasfuda. Arge heitke
 meelt